

Expunere de motive

România este pe lista statelor UE care înregistrează cea mai mare scădere a populației. Raportul Eurostat arată că România se numără printre statele membre UE care au o rată mică a natalității (9.6 la 1.000 de locuitori), dar și o rată ridicată a mortalității (13 la 1.000 de locuitori).

Populația României a scăzut anul trecut cu 69.279 de persoane din cauza declinului demografic, cu 27,5% mai mult decât în anul anterior, în special ca urmare a scăderii natalității, arată datele publicate de Institutul Național de Statistică. Experții se așteaptă la o adâncire a declinului demografic al României în deceniile următoare. Populația României va ajunge la 14,5 milioane de locuitori în anul 2050, astfel în perioada 2017-2050, populația României va scădea cu 17%, potrivit unui raport al Organizației Națiunilor Unite (ONU), publicat în iulie 2015. Potrivit acestui raport, România se numără între primele zece țări din Europa de Est a căror populație va scădea cel mai mult până în anul 2050.

Tot mai multe femei renunță sau amână aducerea pe lume a unui copil din motive de natură economică. Suntem în al 28-lea an de declin demografic și am înregistrat un minim istoric al scăderii natalității. Acest fapt va genera în anii următori mari probleme sociale. Se va ajunge ca un angajat să întrețină doi pensionari, pensia se va reduce la jumătate iar specialiștii Academiei Române estimează prăbușirea sistemului public de pensii în 2040. Populația rezidentă va scădea și astfel ne vom întoarce la nivelul celei din 1946, ceea ce chiar este o realitate alarmantă.

Reglementările din România care privesc acordarea și calculul indemnizației pentru creșterea copilului cuprind anumite prevederi discriminatorii față de persoana îndreptățită, în ceea ce privește calculul indemnizației lunare pentru creșterea copilului în câteva situații.

Practica arată că în cazul în care persoana beneficiară de indemnizația pentru creșterea copilului, fără să treacă 12 luni după împlinirea de către copil a vârstei de 2 ani, respectiv 3 ani în cazul copilului cu handicap (perioadă în care persoana realizează venituri profesionale supuse impozitului pe venit), intră din nou în concediu pentru creșterea copilului, aceasta primește o indemnizație mai mică decât în cazul copilului anterior. Astfel, părintele este descurajat în a se angaja într-o nouă sarcină în perioada imediat următoare după concediul de creștere a copilului anterior, din motive economice bine întemeiate.

Așadar, o persoană care după încetarea concediului de creștere a copilului se reîntoarce la muncă și realizează venituri supuse impozitului, însă după câteva luni, fără să treacă 12 luni, intră din nou în concediu pentru creșterea copilului, aceasta primește o indemnizație de creștere a copilului mai mică decât în cazul copilului anterior.

Prin urmare considerăm temeinică și necesară reglementarea ca în asemenea situații, **dacă din calcul rezultă un quantum al indemnizației lunare pentru creșterea copilului mai mic decât quantumul indemnizației primit în cazul copilului anterior, să se acorde quantumul indemnizației lunare pentru creșterea copilului primită pentru copilul anterior**, deoarece este

absurd și discriminatoriu ca după ce între cele două concedii de creștere a copilului mai trec și câteva luni în care persoana beneficiară realizează venituri supuse impozitului, aceasta să beneficieze ulterior de un quantum mai mic al indemnizației lunare pentru creșterea copilului.

De asemenea, potrivit prevederilor art. 11 al *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor*, cel puțin o lună din perioada totală a concediului de creștere a copilului este alocată uneia dintre persoanele care nu a solicitat dreptul la concediul pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani, în cazul copilului cu handicap, de regulă aceasta fiind tatăl copilului. În situația în care nu solicită dreptul la concediul care îi revine, celălalt părinte nu poate beneficia de dreptul la concediu în locul acestuia.

Practic vorbind, indiferent dacă tatăl solicită sau nu dreptul la concediu, perioada mamei rămâne de 11 luni, iar dacă tatăl nu solicită acest drept, concediul și indemnizația pentru creșterea copilului se reduc cu o lună. În practică, ne lovim deseori de situația în care angajatorul, ori nu aprobă acest concediu de o lună pentru creșterea copilului, ori dispune încetarea raportului de muncă sau de serviciu după revenirea definitivă a salariatei/salariatului.

Prin urmare considerăm de asemenea necesară și temeinică **reglementarea expresă a obligativității angajatorului de a aproba concediul pentru creșterea copilului prevăzută de art. 11 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor**, și totodată **reglementarea interdicției angajatorului de a dispune încetarea raporturilor de muncă sau de serviciu în această perioadă și implicit pe o perioadă de 6 luni după revenirea definitivă a salariatei/salariatului**, exact cum aceste obligații și interdicții sunt reglementate în prezent pentru persoana care a solicitat, după caz, concediul pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani, în cazul copilului cu handicap;

Având în vedere cele prezentate mai sus, propunem adoptarea acestei inițiative legislative.

CSE P EVA ANDREA

VMR

[illegible]